

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia: 22 września 2014r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia Śródmieścia we Wrocławiu Wydział VIII Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Grzegorz Kurdziel

Protokolant: Anna Jakimów

po rozpoznaniu w dniu 9 września 2014r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa: Gminy W.- Z. Z. K.

przeciwko: E. N.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej E. N. na rzecz strony powodowej Gminy W.- Z. Z. K. kwotę 6.108,05 zł (sześć tysięcy sto osiem złotych pięć groszy) wraz z odsetkami ustawowymi od kwoty 5.366,78 zł od dnia 1 czerwca 2013r. do dnia zapłaty i od kwoty 741,27 zł od dnia 6 lipca 2013r. do dnia zapłaty;

II. oddala dalej idące powództwo;

III. zasądza od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 1.098 zł tytułem stosunkowego zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 6 lipca 2013 r. wniesionym do Sądu Rejonowego w Lublinie strona powodowa Gmina W.- Z. Z. K. domagała się zasądzenia od pozwanej E. N. kwoty 7.182,04 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 6.061,80 zł od dnia 1 czerwca 2013 r. do dnia zapłaty, natomiast od kwoty 1.120,24 zł od dnia wytoczenia powództwa tj. od dnia 6 lipca 2013 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu wg norm przepisanych.

Uzasadniając swoje żądanie, strona powodowa podała, że w dniu 29 kwietnia 1995 r. zawarła z J. P. umowę najmu lokalu położonego przy ul. (...) we W., na podstawie której pozwana jako osoba dorosła wspólnie zamieszkująca z najemcą, zobowiązana była do terminowego uiszczania czynszu oraz innych należności z tytułu korzystania z lokalu. Pozwana nie uiszczała opłat za lokal, a zaległości na dzień 31 maja 2013 r. wyniosły 7.182,04 zł. Kierowane do pozwanej wezwanie do zapłaty okazało się bezskuteczne.

W dniu 12 września 2013 r. referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Lublinie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, od którego pozwana skutecznie wniosła sprzeciw, w związku z czym nakaz zapłaty utracił moc, a sprawa została przekazana do rozpoznania tutejszemu Sądowi.

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwana zgłosiła zarzut przedawnienia co do części odsetek i podała, że głównym najemcą lokalu był jej ojciec J. P. i to on regulował wszelkie należności z tego tytułu. Natomiast w okresie wskazanym w uzasadnieniu pozwu, tj. od dnia 1 sierpnia 2012 r. do 31 maja 2013 r. wszelkie opłaty były dokonywane przez D. N.-siostrę pozwanej, której to pozwana przekazywała pieniądze na ten cel. Według jej wiedzy zadłużenie na dzień 31 lipca 2012 r. wynosiło 678,15 zł.

W piśmie z dnia 22 kwietnia 2014 r. strona powodowa doprecyzowała, że główny najemca J. P. zmarł w dniu 8 kwietnia 2013 r., w związku z czym w stosunek najmu wstąpiła jego córka- E. N.. Odpowiedzialność pozwanej za należności z tytułu czynszu najmu sprzed tej daty wynikają z art. 688¹ Kodeksu cywilnego, jako, że pozwana stale zamieszkiwała z najemcą. Następnie w odpowiedzi na sprzeciw z dnia 28 lipca 2014 r. strona pozwana wskazała, że pozwana w dniu 8 kwietnia 2013 r. uznała dług dochodzony w niniejszym postępowaniu w drodze pisemnego oświadczenia złożonego w siedzibie strony powodowej.

Na rozprawie w dniu 9 września 2013 r. pozwana rozszerzyła zarzut przedawnienia na całość odsetek oraz roszczenie główne.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 15 listopada 2007 r. strona powodowa Gmina W. zawarła z J. P. umowę najmu lokalu położonego we W. przy ul. (...). Uprawnionymi do zamieszkiwania w lokalu byli D. N., E. N. i T. N..

Dowód : - umowa najmu z dnia 29.04.1995 r.,30-31.

J. P. zmarł w dniu 8 kwietnia 2013 r., a w jego miejsce w stosunek najmu wstąpiła E. N..

Bezsporne.

Wysokość zadłużenia za okres od dnia 30 kwietnia 2004 r. do dnia 31 maja 2013 r., wraz z odsetkami ustawowymi, wynosi 7.182,04 zł.

Pozwana w dniu 8 kwietnia 2013 r. złożyła oświadczenie, w którym uznała w całości dług wobec Gminy W..

Dowód : - zestawienie należności z tytułu czynszu na dzień 31.05.2013 r.,32-35,

- wezwanie do zapłaty z dnia 27.02.2013 r.,36,

- przesłuchanie pozwanej, k. 55 verte,

- oświadczenie o uznaniu długu z dnia 8.04.2013 r., k. 50.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo było uzasadnione i jako takie zasługiwało na uwzględnienie w przeważającej części.

Bezsporne w sprawie było, iż Gmina W. oraz J. P. związani byli umową najmu lokalu mieszkalnego położonego we W. przy ul. (...). Uprawnioną do zamieszkiwania wraz z najemcą była pozwana E. N., która w myśl przepisu art. 688¹ k.c. zobowiązana była solidarnie z najemcą do zapłaty czynszu oraz innych opłat związanych z korzystaniem z najmowanego lokalu. Natomiast po śmierci głównego najemcy wstąpiła ona w jego miejsce zgodnie z art. 691 § 1 i 2 k.c.

Twierdzenia pozwanej, iż nie miała ona świadomości co do wielkości istniejącego zadłużenia, nie miały przy tym znaczenia w niniejszej sprawie. Pozwana nie wykazała, iż w spornym okresie należności z tytułu czynszu najmu i opłat eksploatacyjnych były faktycznie uiszczane przez jej siostrę. Umowa pomiędzy pozwaną a jej siostrą odnośnie płatności wywierała skutek tylko w relacji pomiędzy stronami tejże umowy i może się ona co najwyżej stać źródłem roszczeń kierowanych do siostry, natomiast jej podpisanie nie zwalniało pozwaną z obowiązku uiszczania należności w stosunku do Gminy W.. Co więcej pozwana złożyła oświadczenie woli, w którym uznała dług w wysokości 5.472,58 zł. Sąd przyjął tym samym twierdzenia strony pozwanej co do wysokości istniejącego zadłużenia za prawdziwe.

Pozwana w toku procesu podniosła jednak zarzut przedawnienia roszczeń zarówno w stosunku do należności głównej jak i odsetek, który zasługiwał na uwzględnienie. Z uwagi jednak na uznanie przez pozwaną długu w dniu 8 kwietnia 2013 r., które przerwało bieg przedawnienia, do tego dnia przedawniły się należności wygalane w okresie przed 8

kwietnia 2010 r. Przepis art. 118 k.c. stanowi bowiem, iż termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej- trzy lata. Bezspornym jest, iż czynsz z tytułu umowy najmu jest świadczeniem okresowym. Tak więc okres przedawnienia dla każdego ze świadczeń wynosi trzy lata. Pozwana uznała roszczenie w całości w dniu 8 kwietnia 2013 r., co, zgodnie z dyspozycją przepisu art. 123 § 1 pkt 2 k.c., przerwało bieg przedawnienia roszczeń w tym dniu jeszcze nieprzedawnionych, tj. wymagalnych począwszy od 8 kwietnia 2010 r.

Z uwagi na powyższe, uwzględnieniu podlegały należności liczone za okres od 8 kwietnia 2010 r., natomiast powództwo zostało oddalone co do świadczeń należnych za okres od dnia 30 kwietnia 2004 r. do dnia 8 kwietnia 2010 r., zarówno w zakresie należności głównej, w kwocie 695,02 zł jak i skapitalizowanych odsetek w kwocie 378,97 zł.

Poza żądaniem zasądzenia powyższych kwot na uwzględnienie zasługiwało roszczenie odsetkowe od wymienionych należności. Jeżeli bowiem dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi (art. 481 § 1 k.c.), a jeśli wysokość odsetek nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe (art. 481 § 2 k.c.). W związku z niekwestionowaniem przez pozwaną sposobu naliczenia odsetek Sąd zasądził odsetki ustawowe zgodnie z żądaniem pozwu, liczonymi od kwoty 5.366,78 zł od dnia 1 czerwca 2013 r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 741,27 zł od dnia 6 lipca 2013 r. do dnia zapłaty.

Sąd orzeczono jak w punkcie I. i II. sentencji.

Orzeczenie o kosztach (zawarte w punkcie III. wyroku) Sąd wydał na podstawie art. 100 zd. pierwsze k.p.c., zgodnie z którym, w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone.

Strona powodowa wygrała sprawę w 85 % przy czym poniosła koszty postępowania w łącznej wysokości 1.292,34 zł (opłata od pozwu 90 zł, koszty zastępstwa procesowego 1200 zł oraz inne koszty w kwocie 2,34 zł). Zatem na jej rzecz należało zasądzić kwotę 1.098 zł, tj. stosownie do tejże proporcji.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować,
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi strony powodowej i pozwanej,
3. kal. 14 dni.

9.10.2014